U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **E. K. T.,** proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem v Praze, Nad Štolou 3, v řízení o přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 13. 9. 2002, č. j. OAM-4054/VL-07-04-BZ-2002, v řízení o návrhu Krajského soudu v Ostravě na přikázání věci jinému soudu,

t a k t o:

Věc **s e n e p ř i k a z u j e** Městskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou (dříve opravným prostředkem) ze dne 24. 10. 2002 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2002, č. j. OAM-4054/VL-07-04-BZ-2002, kterým mu nebyl udělen azyl a kterým bylo současně rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování.

Žaloba byla podána u Vrchního soudu v Praze, který ji dle čl. II bod 1. zákona č. 519/2002 Sb., kterým se mění zákon o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb. o Policii České republiky, předložil Krajskému soudu v Ostravě. Posléze uvedený soud svým přípisem ze dne 23. 12. 2003 předložil soudní spis sp. zn. 24 Az 185/2003 Nejvyššímu správnímu soudu dle ust. § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb.,soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), s návrhem na přikázání věci Městskému soudu v Praze, z důvodu hospodárnosti řízení, neboť žalobce se v současnosti zdržuje v P. s. Č. Ú. – H. a současně žádá, aby ve věci bylo nařízeno ústní jednání.

Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné. Dle odst. 3 citovaného ustanovení účastníci mají právo vyjádřit se k tomu, kterému soudu má být věc přikázána, a současně mají právo se vyjádřit i k důvodu přikázání.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že žalobce se po pobytu v P. s. ve V. L. nyní zdržuje v P. s. Č. Ú. – H. v okrese T., které místně, ve věcech správního soudnictví, spadá do soudního obvodu Krajského soudu v Ústí nad Labem, nikoliv Městského soudu v Praze, jak nesprávně odůvodňuje svůj návrh Krajský soud v Ostravě. Z obsahu spisu je dále patrné, že Krajský soud v Ostravě dal účastníkům řízení možnost vyjádřit se k navrhované delegaci; žalobce ani žalovaný se k tomuto návrhu nevyjádřili.

Návrh Krajského soudu v Ostravě na postoupení věci Městskému soudu v Praze byl Nejvyšším správním soudem shledán jako nedůvodný, neboť žalobce v azylové věci po podání žaloby sice změnil místo svého pobytu tak, že nové místo pobytu patří do obvodu jiného než k řízení původně místně příslušného krajského soudu (§ 32 odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů), avšak navrhovaný soud není v dané věci soudem místně příslušným, protože pobytové středisko, v němž žalobce pobývá, není v jeho obvodu, ale v obvodu Krajského soudu v Ústí nad Labem. Za této situace tedy Nejvyšší správní soud věc nepřikázal Městskému soudu v Praze, neboť tento soud není v dané věci soudem místně příslušným a jiný důvod pro přikázání věci tomuto soudu nebyl shledán.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení n e j s o u opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. 1. 2004

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu